

Sterke dorpen en wijken maken we samen!

Koerstraject wijk- en dorpsverenigingen en dorpshuizen Kampen, 2015

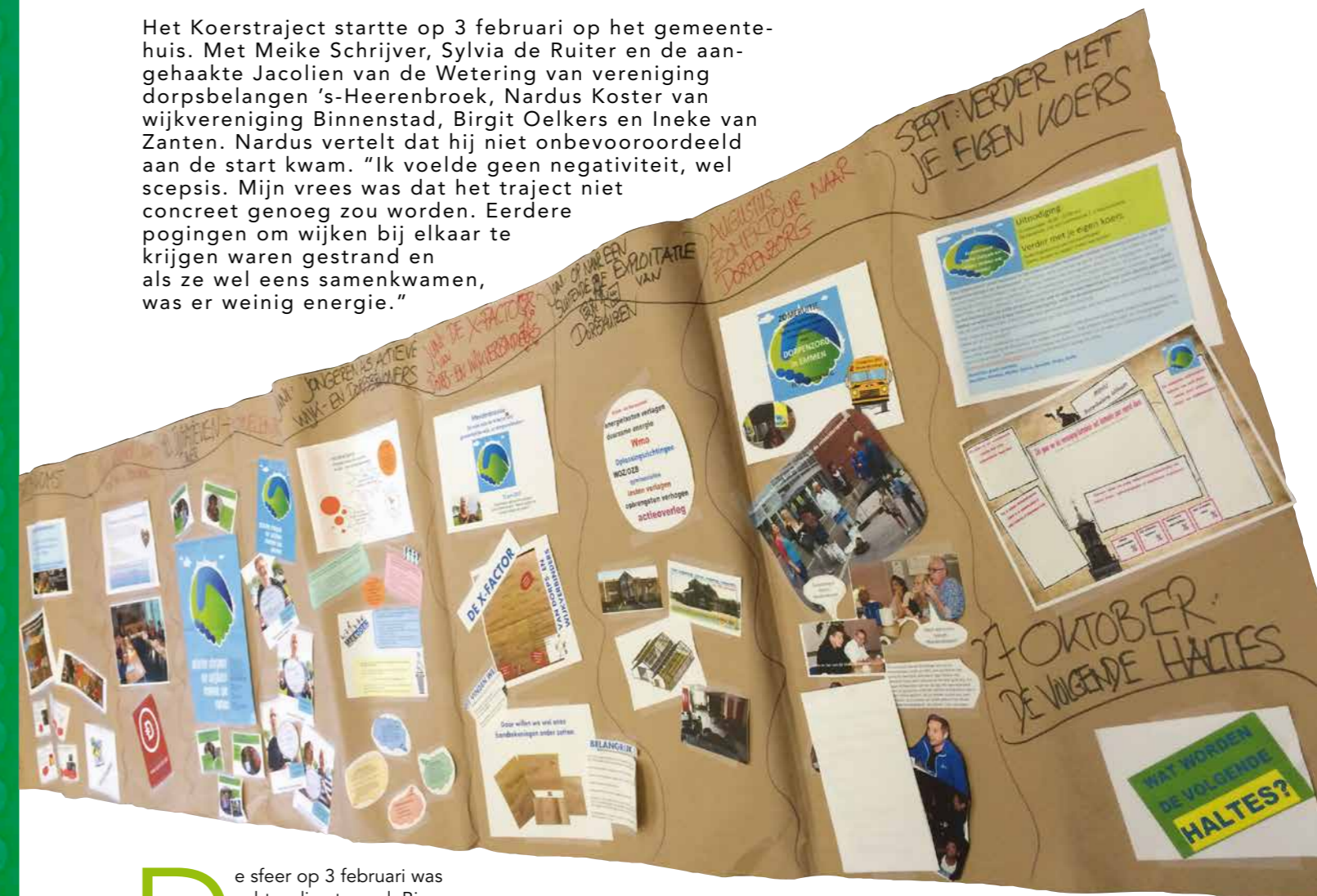
DE HALTES VAN HET KOERSTRAJECT

- 3 februari, Gemeentehuis Kampen, pagina 3
- 9 april, Multifunctioneel centrum Korteweg, pagina 4
- 13 mei, Multifunctioneel centrum Korteweg, pagina 4
- 21 mei, Sportpark De Maten, pagina 6
- 2 juni, Multifunctioneel centrum de Toekomst, pagina 6
- 11 juni, Multifunctioneel centrum Korteweg, pagina 6
- 22 juni, Wijkcentrum 't Middelpunt, pagina 10
- 23 juni, De Hoge Brink in Zalk, pagina 11
- 25 augustus, Noaberhuus Nieuw Weerdinge, pagina 13
- 22 september, De Kandelelaar 's-Heerenbroek, pagina 14
- 29 september, The Take IJsselmuideren, pagina 14
- 27 oktober, Ons Erf, Kampereiland

Iedere
bijeenkomst
was een
zinnol feestje

"Lekker belangWijk!"

Het Koerstraject startte op 3 februari op het gemeentehuis. Met Meike Schrijver, Sylvia de Ruiter en de aangehaakte Jacolien van de Wetering van vereniging dorpsbelangen 's-Heerenbroek, Nardus Koster van wijkvereniging Binnenstad, Birgit Oelkers en Ineke van Zanten. Nardus vertelt dat hij niet onbevooroordeeld aan de start kwam. "Ik voelde geen negativiteit, wel scepsis. Mijn vrees was dat het traject niet concreet genoeg zou worden. Eerdere pogingen om wijken bij elkaar te krijgen waren gestrand en als ze wel eens samenkwamen, was er weinig energie."

De sfeer op 3 februari was echter direct goed. Binnen een uur leefde het traject, dat ook een naam moest krijgen. Het ging via 'lekker belangWijk', 'vasthouden en meebewegen' en 'het groene gras' uiteindelijk naar 'Sterke dorpen en wijken maken we samen'. Voor Verandermanager Wijkgericht Werken Meike Schrijver was er een duidelijke aanleiding om het traject te starten: "Wij worstelden met een beeld op de toekomst van de verenigingen en dorpshuizen en kregen het idee dat ze er zelf ook wat mee zaten. Op een bepaald niveau delen de verenigingen van alles, maar uiteindelijk is iedere wijk en ieder dorp anders. Mijn hoop was dat we samen de toekomst en onze relatie konden gaan verkennen."

Heel inspirerend

Ook Jacolien wist bij de start niet goed wat te verwachten. "In het kernoverleg was de angst dat we

van alles moesten doen en dat het resultaat 'toch weer in de la zou belanden'." Het gevoel 'veel te moeten doen', werd versterkt door een enquête die voorafgaand aan de startbijeenkomst op 9 april moest

Iedere bijeenkomst was een zinvol feestje

worden ingevuld. Het pakte achteraf goed uit en na de startbijeenkomst was de scepsis verdwenen. Liefst achttien van de negentien verenigingen en dorpshuizen waren

aanwezig. Meike: "In het begin was ik bang voor veel plichtsbefes: we zijn hier voor de gemeente. Dat zag ik die avond al veranderen en gedurende het traject waren verenigingen en dorpshuizen er steeds meer voor zichzelf en elkaar." De avond verraste Nardus ook en niet alleen vanwege de opkomst. "Er werd echt naar elkaar geluisterd en er was veel aandacht voor elkaars sterke punten. Dat was heel inspirerend." Gedurende het traject viel op dat er niet zo heel veel nodig was om het zinvol en vruchtbaar te laten zijn. Wat aandacht voor en meedenken met elkaar bleek eigenlijk al genoeg. Daarnaast kon je als vereniging of dorpshuis kiezen waaraan je wilde meedoen. Zo werd iedere bijeenkomst een zinvol feestje!

(lees verder op pagina 16)

Dorpshuizen

Ontmoetingscentrum Ons Erf/
Kampereiland: Veronique Brink, Janita Schutte en Jan Bernard van Ittersum
De Kandelaar/s Heerenbroek: Herwin ten Hove en Hendrik Jan Klein
MFC de Toekomst/Wilsum: Jan Marskamp, Albert Boeven
MFD Zalk: Erika Sellies, Geert van Dam, Marinus van Pijkeren

Kring eromheen

Deelnemers
initiatievendiner

Rob Kluvers, Gosse Noppert, Jeroen Knol, Debby Klooster, Hilda Helmhout, Jeanet Westerink, Klasina van Egmond, Marian Vinke, Marnix Hacquebord, Mieke Roetman, Pascal Jacobs, Peter Bos, Petra Maria Eysbroek, Timon Schellingerhout, Tina van Ittersum, Annemarie Ponte, Bianca Diender, Theo Nieuwenhuizen, Jasper Tiemens, Anneke van der Velde, Erik van Raalte, Johan Witteveen, Suat Azer, Geert Meijering, Meike Schrijver, Sylvia de Ruiter, Wilma Mollema, Julian Aarten, Jaap Vosselman, Tineke de Nooij, Henri Koolhof, Anneke Westerhof, Jacqueline Dijkslag, Margriet Last, Edwin Burgman, Michiel van Olst, Stefan Alteveer, Pauline Braam, Anne Louise Sikkema, Linda van den Berg, Ineke van Zanten, Birgit Oelkers, Li-Shi Shu en Eelco Visser

Colofon | Bladformule: Orne, Eindredactie & tekst: Eelco Visser, Tekst: Birgit Oelkers, Ineke van Zanten, Fotografie: Birgit Oelkers, Li-Shi Shu, Eelco Visser, Grafisch ontwerp, vormgeving & illustraties: Coert de Boe, Drukwerk: Drukwerkdeal. Speciale dank gaat uit naar alle geïnterviewden en deelnemers aan het Koerstraject die samen het Web van Kampen vormen. Het magazine is mogelijk gemaakt door de gemeente Kampen.

In dit magazine leest u de reis die de dorps- en wijkverenigingen en dorpshuizen in het koerstraject 'Sterke dorpen en wijken maken we samen' hebben gemaakt. Die reis startte, op initiatief van de gemeente Kampen, op 3 februari en eindigt op 27 oktober 2015. In het traject keken de verenigingen en dorpshuizen naar de eigen rollen, hun relatie met de gemeente en bouwden ze aan netwerken om duurzaam van elkaar te kunnen leren.

Koersgroep

Nardus Koster, Jacolien van de Wetering, Anneke Westerhof, Sylvia de Ruiter, Meike Schrijver, Ineke van Zanten, Birgit Oelkers

HET WEB VAN HET KOERSTRAJECT

Wijk en dorpsverenigingen

Vereniging dorpsbelangen Wilsum: Albert Boeve, Theunielle Pap en Mascha Heldoorn

Wijkvereniging Onderdijs: Harmen Lebbink en Annemien Loopers

Vereniging dorpsbelangen Zalk: Siem Roetman, Marga Hoogedoorn en Hirja van Egteren

Vereniging dorpsbelangen Grafhorst: Gerrie de Vegt en Daniëlle Timmerman

Vereniging dorpsbelangen 's-Heerenbroek: Jacolien van de Wetering en Alex Kroeze

Vereniging Polderbelangen Mastenbroek: Sietze Kattenberg

Wijkvereniging Zuid-Bovenbroek: Johan Lorist en Jan Schenkel

Vereniging Streekbelangen Kampereiland: Kor Koers en Miny Pelleboer

Wijkvereniging Flevowijk-Cellesbroek-Middenwetering: Hendri van Dijk, Aletta Matheus en Henk van Vuure

Vereniging Streekbelangen Kamperveen: Wietske van Boven

Wijkvereniging Binnenstad: Nardus Koster en René de Ruiter

Wijkvereniging De Maten: Bea Lichtendahl en Jolanda Wensink

Wijkvereniging Brunnepe-Hanzewijk-Greente: Jan Kiel, Carolien

Temminck en Jan Kars

Wijkvereniging Hagenbroek: Vincent Agema en Renate van der Velde

Alles lijkt vanavond mee te zitten in voormalig poppodium 't Ukien: het is lekker weer buiten, we zien louter lachende mensen binnen en 18 van de 19 wijk- en dorpsverenigingen en dorpshuizen zijn vertegenwoordigd. Ze doen mee aan het koerstraject 'Sterke dorpen en wijken maken we samen'.

Een lijst vol 'opvallende krachten'

Meike is Verandermanager bij de gemeente Kampen. Ze licht het traject toe, waarna Nardus en Jacolien van wijkvereniging Binnenstad en dorpsbelang 's-Heerenbroek vertellen over hun betrokkenheid bij de koersgroep. Ze willen samenwerken aan de toekomst van Kamper dorpen en wijken, zodat het er prettig wonen is en blijft!

Wall of Fame

Birgit en Ineke, de procesbegeleiders, schetsen drie maatschappelijke ontwikkelingen rondom het functioneren van de dorps- en wijkverenigingen en dorpshuizen: autonome dorpen en wijken, meer inwonersinitiatief en toenemend ondernemerschap in zorg en welzijn. Ineke presenteert een Wall of Fame met resultaten van een enquête die door de wijk- en dorpsverenigingen en dorpshuizen is ingevuld. De belangrijkste resultaten? Iedere vereniging bouwt aan een sterke gemeenschap, wil een goede samenwerking en partnerschap met de gemeente en alle dorpen en wijken willen een plek zijn waar niemand buiten de boot valt.

Hier zijn we goed in!

Daarna krijgen de verenigingen één minuut om te vertellen waar ze goed in zijn. Wellicht hebben de overige verenigingen en dorpshuizen er wat aan. Het wordt een mooie lijst met 'opvallende krachten' (zie de 'reistips'). De deelnemers ruilen de microfoon in voor een plek aan één van de thematafels. Daar gaat het bijvoorbeeld over

de nieuw aan te stellen dorps- en wijkverbinders. Dat zouden ambtenaren met een duidelijk mandaat moeten zijn. Zo'n netwerkfunctie vervul je in de wijk of dorp, niet vanachter een bureau. Er volgen tips en nieuwe vragen over ledenwerving en nieuwe financiële mogelijkheden zoals crowdfunding. Voor dat laatste thema is zoveel animo, dat er op 13 mei een workshop over volgt (zie pagina 6). Andere thema's zijn 'sociale leefbaarheid' en 'zichtbaarheid'. Wijkvereniging Binnenstad oppert een kettingbrief: de wijken- en kernnieuwsbrief. Verenigingen vertellen op toerbeurt over waar ze mee bezig zijn. 's-Heerenbroek begint ermee. Voordat een vereniging of dorpshuis iets doorstuurt, gaat het naar de gemeente, die zo relevante informatie kan toevoegen. Eind september zijn er al vier edities rondgegaan.

Lente in Kampen!

Deelnemers zijn blij met de ontmoeting en uitwisseling. De scepsis vooraf heeft plaatsgemaakt voor enthousiasme. Op naar de volgende halte. Het is lente in Kampen!

REISTIPS

Reistips te over. Wat te denken van de gewiekste PR door Hagenbroek, het Dorpsplan-plus van dorpsbelang Grafhorst, het faciliteren van initiatieven uit de wijk door Onderdijks en de succesvolle verbindingen die Polderbelangen Mastenbroek met meerdere gemeenten is aangegaan? Of het draaiboek van Binnenstad om 'anders' te vergaderen? En voor inzicht in hoe vruchtbare relaties met instellingen tot stand komen, reist u naar Flevovijk; daar zijn ze er al ver mee!

REISGENOOT

Johan Lorist, Zuid-Bovenbroek

"Ik belandde bij onze wijkvereniging toen ze iemand zochten voor de ledenadministratie. Ik meldde me en al snel bleek dat ze een penningmeester zochten. Ik had die achtergrond, dus dat ging ik doen. De eerste periode bleek dat alles in Excel ging, dat moest anders. Ik had ooit een probeerversie van Davilex-club gehad en na contact met Davilex hebben we dat ook voor de wijkvereniging aangeschaft. Na een half jaar hadden we alles op orde en draaide het goed, nu zit er niet meer zoveel werk in. Ik heb mijn kennis ook aan andere wijk- en dorpsverenigingen aangeboden. Uiteindelijk waren er veel positieve geluiden en met twee clubs ga ik er in oktober mee aan de slag.

Met de verkeersgroep in onze wijk zoeken we naar een oplossing voor het te hard rijden in de Hendrik van Viandenstraat en Jan van Arkelstraat. Er is nu een minirotonde gekomen, maar dat werkt niet echt. Het is een oude wijk, dus je kunt er niet zomaar van alles realiseren. Wij hebben al wat oplossingen aangedragen, maar die werden van tafel geveegd. Toen mailde de gemeente ons een ander voorstel. Er gaat dus wat gebeuren en we hopen dat ze ons nu serieus nemen. Uiteraard blijven we wel in gesprek en hopen we dat we iets voor elkaar krijgen. Als dat geloof er niet was, zouden we ook niet om tafel gaan!"

Meer één-tweetjes tussen ondernemers en verenigingen

Volgens een aantal deelnemers de meest inspirerende halte op het Koerstraject. In ieder geval was het een workshop met grote gevolgen. Omdat deelnemers met de informatie aan de slag gingen, kansen ontwaarden en gingen benutten. Zoals Nardus Koster van wijkvereniging Binnenstad. Hij wond zich tijdens de workshop in stilte over iets op, waarna hij zijn milde boosheid omzette in een idee: De Duit, een nieuw betaalmiddel, uitgegeven door de 'Verenigde Zaken van Kampen'.

REISGENOOT

De Duit

Wijkvereniging Binnenstad is na de workshop aan de slag gegaan met het maken van een eigen munt: de Duit. Nardus legt uit hoe het werkt: "Hij wordt uitgegeven door de nieuwe stichting 'Verenigde Zaken van Kampen'. Inmiddels zijn er 250.000 munten in bestelling. Hoe werkt de Duit? Ondernemers kopen de Duiten voor 25 cent per stuk en kunnen ze zelf uitreiken. Voorbeeld: bij een volkorenbrood van bakker De Boer krijgt u deze week vijf Duiten cadeau of bij een nieuwe hockeystick 20 Duiten. Niet alleen kleine lokale winkeliers doen mee, ook de HEMA is al aangehaakt. De mensen die de Duiten hebben ontvangen, kunnen ze vervolgens inwisselen bij allerlei verenigingen in Kampen. Door de Duit ontstaan er één-tweetjes tussen bedrijven en verenigingen. Verenigingen krijgen ook promotiematerialen om te laten zien dat je er Duiten kunt inleveren."

42.500 euro gemeenschapsgeld

Elke duit is 17 cent waard (en 8 cent gaat naar de organisatie voor het regelen). Verenigingen die mee willen doen, moeten zich aanmelden en kunnen dan één keer per kwartaal de muntjes teruggeven aan de stichting, met een minimum van 1.000 muntjes. Daar krijgen ze als vereniging 170 euro voor. Dat gebeurt tijdens een festival, waar ondernemers en verenigingen samenkomen en er genetwerkt kan worden. Er zijn nu dus 250.000 munten besteld. 250.000 maal 17 eurocent betekent 42.500 euro gemeenschapsgeld. De Duit houdt zichzelf in stand, want de teruggegeven munten verkopen we weer aan ondernemers, die dus op deze manier én reclame maken én bijdragen aan de gemeenschap.

Meer waardering, minder romsplomp

KHC is een voetbalclub met een prachtig complex en een heuse tribune. Onder de tribune genieten de deelnemers aan het initiatievdiner van een BBQ. Fotografe Li-Shi Shu maakt een smoelenboek, dus iedereen gaat op de foto. Na de BBQ gaan de deelnemers de kantine in, tien minuten later hebben ze een BINGO-kaart: er zijn prijzen te winnen! De BINGO heeft veel weg van het ouderwetse 'Ren je Rot'.

REISGENOOT

Jeroen Knol, werkgroep Geert van Woustraat

Jeroen is vanavond naar het Sportpark gekomen om te vertellen over wat hij met medebewoners doet in de Geert van Woustraat in Bruneppe. De straat zag er niet goed uit en had een pover imago. De bewoners zijn er inmiddels goed mee bezig en Jeroen heeft op zich niet heel veel wensen. Wel staat hij open voor nieuwe ideeën, bijvoorbeeld samenwerking met de wijkvereniging. Hij neemt ons mee naar de start van het initiatief. 'Het begon eigenlijk toen Welzijn in Kampen langs de deuren kwam met de vraag of er animo was iets te gaan doen in de straat. Toen ging het balletje rollen.'

We kwamen als straatbewoners bij elkaar, inventariseerden samen al het aanwezige talent en stelden onszelf direct doelen. We gingen ermee aan de slag en binnen een mum van tijd keerde het tij. De straat kwam positief in het nieuws, de bloembakken waren vernieuwd, de putten gemaakt en mensen leerden elkaar 'en passant' ook nog eens kennen. Nu zoeken we naar manieren om de vibe vast te houden. Want op 2 mei was er een prachtige straatdag, maar daar moet het niet bij blijven. Daarom zoek ik hier vanavond naar inspiratie. Misschien kunnen we samenwerken met de wijkvereniging of het gebied vergroten, naar de straten eromheen. Misschien moeten we zoeken naar onorthodoxe manieren, bijvoorbeeld alles weer wat aanjagen via een ludieke wedstrijd.

REISTIP

Debby runt met Klasina de Stadscamping, maar bestiert daarnaast ook de Weggeefschuur. Debby weet in meerdere projecten, zonder veel middelen, veel voor elkaar te krijgen. Haar laatste succesnummer is de Dag voor Rijkdom, dat ze samen met bewonersgroep 'Geert van Woustraat aan 't roer' en vele andere partijen heeft bedacht en uitgewerkt. Het idee is om de Dag van de Armoede om te keren. Tijdens de Dag van de Rijkdom gaat het er dus niet om wat je niet hebt, maar om wat je kunt weggeven en missen. Op 16 en 17 oktober gaat het gebeuren, de 16e in de Binnenstad, de 17e in Bruneppe. Volgend jaar hopen alle organisatoren dat er veel meer wijken en dorpen aanhaken.

De deelnemers gaan op zoek naar mensen in de kantine die het antwoord weten op allerlei vragen. Na een minuutje of tien zijn er twee winnaars en maar één prijs, die sympathiek wordt verdubbeld.

Stadscamping

De prijs is een tegoedbon voor de stadscamping. Debby van de Weggeefschuur en Klasina van speeltuin Akelei wilden na een vorig initiatievdiner samen iets doen. Dat is de Stadscamping, voor iedereen die niet met vakantie kan. Ze vragen vijf euro voor twee dagen, voor mensen in de schuldsanering is dat de helft van hun wekgeld. Daarom zijn er sponsorkaarten, waarmee je iemand de vakantie cadeau kunt doen. Er is meer nodig: twee Dixies bijvoorbeeld, een kostenpost van 150 euro. Gosse, een andere deelnemer, neemt die post direct voor zijn rekening. Daarnaast zijn er tenten nodig, slaapzakken,

stoelen en tafels. En dingen om te doen.

Marktplaats geopend!

Er zijn meer initiatieven. Jeanette zet zich met Be Part in voor gezinnen die met minder moeten rondkomen. Ze zoekt activiteiten die je via vouchers kunt aanbieden. Nardus is al een jaar bezig met drijvende tuinen in de binnenstad. Hij zoekt technici, mensen die begrijpen hoe die tuinen te water gaan en op hun plaats blijven. Hilda is voorzitter van World Press Photo Kampen en wil, met een expositie, Kampen als fotostad op de kaart zetten. Annemarie is vijf jaar geleden in Kampen beland. Ze vindt het dodelijk saai en wil een toeristisch platform opzetten. Johan zoekt ideeën om leden binnen te halen voor zijn wijkvereniging. Gosse richtte Stichting Werkkompas op, om op een andere manier werkgevers te benaderen voor de doelgroep 45-plus werklozen. Iedereen wil vanavond ideeën en

contacten opdoen. Er blijkt veel sympathie voor de ideeën. Debby en Klasina krijgen cadeaumagazines en poppenkasttheater, Annemarie haakt aan bij Kampense ondernemers, Nardus is geweest op de mogelijkheden van een bungeekoord en Hilda heeft ideeën over hoe ze haar initiatief kan presenteren. Ook Johan en Jeannette hebben veel contacten en concrete ideeën opgedaan.

Zomertour

Er staan wijk- en dorpsstafels. Albert pleit aan één van de tafels voor de ondersteuning van lokale initiatieven met kleine bedragen en vindt dat vrijwilligers meer waardering verdienen en minder administratieve rompslomp. Ineke en Birgit hebben een Zomertour opgehangen, vol haltes op het Koerstraject. De deelnemers kunnen aangeven waaraan ze in de zomer willen meedoen. Dat doen ze met een borrel in de hand. De bar is namelijk zojuist geopend.

De ene vereniging is de andere niet

De ene dorps- of wijkvereniging of dorpshuis is de andere niet. Wie dat nog niet wist, weet het na 22 september wel. De LEGO-logica is onontkoombaar (zie pagina 14).

Door de verschillen werd het koerstraject een reistraject waar iedereen de meest passende route kon kiezen. En dat gebeurde volop. Elke halte heeft iets opgeleverd voor een routewijzer voor het vervolg van het koerstraject. Op deze twee pagina's bundelen we resultaten die de kern raken.

Routewijzer Ondersteuners

De dorps- en wijkverenigingen en de dorpshuizen krijgen van de gemeente ondersteuning aangeboden. Gezamenlijk, zoals bij het Koerstraject en individueel, als vereniging of dorpshuis, van Welzijn in Kampen of van adviesclubs als Stimuland of de Overijsselse Vereniging Kleine Kernen. De budgetten lopen nu via de gemeente en provincie, maar zouden ook door de wijk- en dorpsverenigingen zelf beheerd kunnen worden. Ze kunnen dan zelf naar passende ondersteuning zoeken.

Daarnaast zou ook een deel van het budget voor welzijn en zorg naar dorpen en wijken overgeheveld kunnen worden, voor degenen die dat willen. Ze kunnen dan zelf bepalen waarvoor ze het willen inzetten en wie ze daarvoor inhuren. Met als inspirerend voorbeeld naar aanleiding van de zomertour van het koerstraject: de Mondendorpen die een eigen jongerenwerker in dienst hebben (zie pagina 13).

Routewijzer Wijk- en dorpsverenigingen en dorpshuizen

Saamhorigheid creëert kracht. Aan het kernen-overleg doen alle dorpsverenigingen mee. Met respect voor elkaars verschillen loopt de samenwerking gesmeerd. Het kost niets en levert veel op. Ook dorpshuizen hebben nu een eerste stap gezet om samen met elkaar op te trekken. Bij wijkverenigingen is de vraag of er genoeg gezamenlijke urgentie en animo is voor bijvoorbeeld een open wijkenoverleg, waar ook initiatiefnemers met hart voor wijk en buurt kunnen aansluiten.

Initiatiefnemers als partners. Het optrekken met 'losse initiatiefnemers' levert meer gezamenlijkheid en daadkracht op in wijken en dorpen. Dorps- en wijkverenigingen kunnen goede plannen en ideeën verbinden en verder duwen. Nu zitten er – vooral in wijken – vaak nog schotjes tussen wijkvereniging en individuele initiatiefnemers.

Geld als motor van sterke dorpen en wijken?

De wijken en dorpen waar veel gebeurt, zijn niet perse heel rijk bedeed. Ze hebben wel veel onderlinge relaties, initiatiefkracht of ondernemerschap. Daardoor krijgen ze geld; niet alleen van de gemeente, maar ook van fondsen en sponsors. Dat bleek ook tijdens de workshop 'Nieuwe inkomstenbronnen'. MFD Zalk is een mooi voorbeeld: bewoners maakten de financiering mede mogelijk door crowdfundingacties.

Je bent er voor de eigen wijk of dorp, niet voor de gemeente.

De mate van persoonlijke contacten met dorps- en wijkbewoners bepaalt of je er als dorps- of wijkvereniging toe doet. Heb daarom aandacht voor kleine dingen, straatinitiatieven, ook als die buiten de eigen vereniging om gebeuren. Hoe meer oriëntatie op de gemeente i.p.v. wat je als wijk/dorp zelf kunt, hoe meer getrek en geduw er nodig is om wijkacties van de grond te krijgen. Trek je eigen plan, zoek naar relevante samenwerkingspartners, maar laat je niet voor een gemeentelijk karretje spannen of gek maken door afspraken die een andere dorps- of wijkvereniging met de gemeente maakt die jouw vereniging niet heeft.

Is het ledentijdperk afgelopen? Als vereniging ben je van de leden. In dorpen hechten bewoners waarde aan lidmaatschap, in wijken heerst lidmaatschapsmoeheid. De energie die naar ledenwervingscampagnes gaat, kan ook in wijkactiviteiten, het opbouwen van netwerken of het versterken van bestaande initiatieven worden gestopt. Al deze bezigheden wakkeren gemeenschapsgevoel aan, wat nodig is voor het bouwen aan sterke dorpen en wijken. Wijkvereniging Onderdijs floreert bijvoorbeeld doordat mensen iets gemeenschappelijks delen, namelijk het bouwen van hun eigen huizen.

helemaal zonder gemeentelijk geld kunnen. Verken nieuwe wegen: dorps- en wijkbudgetten met zeggenschap voor de verenigingen en het overhevelen van reguliere budgetten.

Routewijzer Gemeente

Bepaal niet de wijk- en dorpsagenda's.

Volg het ritme en de energie die er is en geef vrijheid om het op eigen manier, in eigen tempo te kunnen doen. Bied ruimte als er behoefte aan is, faciliteer als dat gewenst is, stimuleer zelfstandigheid en wees een partner als het nodig is. Pas als een wijk- of dorpsvereniging energie kan besteden aan dingen die er voor bewoners toe doen, komt er echt iets van de grond. Durf erop te vertrouwen dat bewoners weten wat nodig is in hun wijk of dorp.

Geen eenheidsworsten.

Wethouder Meijering verwoordt het prachtig: "Het heeft geen zin om algemeen beleid als een klamme deken over alle verenigingen heen te leggen." De ene vereniging is de andere niet. Als een dorps- of wijkvereniging draagvlak heeft om volwaardige vertegenwoordiger namens de wijk of een dorp te zijn, honoreer dat als gemeente. Dat vraagt veel aandacht en zorgvuldigheid én coulantie voor missers aan beide kanten. Het kan alleen lukken als je elkaar als partners ziet en de nadruk ligt op gemeenschappen in de wijk of het dorp.

Andersom werken.

Vraag niet aan wijk- en dorpsverenigingen om een bijdrage te leveren aan regulier gemeentelijk beleid, maar draag zoveel mogelijk bij aan hun eigen ideeën en initiatieven en die van andere, ongeorganiseerde bewoners. Of het nou om het aanpakken van verkeersproblemen gaat of het maken van ruimtelijke ordeningsplannen. Dat betekent een stevige taak voor de nieuwe wijk- en dorpsverbinders, ook binnen de eigen organisatie.

Geef ze een streepje voor.

Dorps- en wijkverenigingen en dorpshuizen zetten zich in en worden daar graag voor gewaardeerd en als partner gezien. Niet alleen bij bijzondere projecten, maar ook in het reguliere beleid van de gemeente. Zorg dat er binnen de eigen organisatie open deuren zijn voor wijk- en dorpsverenigingen en neem ze administratieve rompslomp uit handen. De wijk- en dorpsverbinder die hieraan bijdraagt, wordt een geliefd persoon.

Geld als buitenboordmotor.

Financiële ondersteuning is een hot item. Hoe waardeer je verschillen en sluit je met gemeentelijk geld flexibel aan bij verschillen? Dorps- en wijkverenigingen wensen drie dingen: handgeld voor vertegenwoordigers van wijken en dorpen richting gemeente, een bijdrage aan wijkcentra en dorpshuizen als ontmoetings- en samendoen-plekken en sponsorbijdragen voor initiatieven die niet

HALLO!

YO!

Investeer in het contact met jongeren

De wijkverenigingen Reijersdam en Flevowijk doen vandaag hun voordeel met de informatie die ze krijgen aangereikt van Michel van Olst en Linda van den Berg, twee medewerkers van Welzijn in Kampen.

Hoe actiever je jongeren en betrek je ze bij de wijk- of dorpsvereniging? Linda en Michel hebben er wel ideeën bij. Ga eropaf, benader ze persoonlijk en positief, maak samen plannen, sta daar regelmatig samen bij stil en laat de jongeren zelf ontdekken wat wel en niet kan, kauw dat niet voor. Investeer in het contact, luister naar ze, motiveer ze dingen zelf te doen en maak overzichtelijke afspraken.

Tips en voorbeelden

Het zijn vooral de tips en aansprekende voorbeelden die tot de verbeelding spreken. Zoals een kinderclub in een wijk of dorp. Organiseer deze en probeer de kinderen vast te houden wanneer ze naar de middelbare school gaan, door met ze in

gesprek te gaan om te kijken wat ze willen en wat de vereniging hen kan bieden. In de Geert van Woustraat (zie pagina 7) draaiden bewoners een project om de hele straat op te knappen. Niet alleen ouders, maar ook jongeren uit de straat werden benaderd, voor lichte verantwoordelijkheden. Ze werden serieus genomen, gelijkwaardig behandeld en daarom werkten ze graag mee en brachten ze ook nog eens leuke nieuwe ideeën in. Minder gelukkig voorbeeld is het initiëren van een Carpoolplaats. Jongeren deden dat, namen er verantwoordelijkheid voor, de politiek en organisaties raakten betrokken, maar de buurt werd dat pas kort voor de opening. Daardoor riep de plek teveel weerstand op. Een gezamenlijke aanpak met de buurt had dat voorkomen.

REISGENOOT

Carolien Temmink-Wijkvereniging Brunnepe-Hanzewijk-Greente

“Niet geschoten is altijd mis”

Carolien was bij de workshop aanwezig. Niet gek, want ze zoekt altijd naar nieuwe informatie en contacten waar bewoners in haar wijk wat aan hebben. “Ik ben vooral bezig met het ophalen van signalen, het in beeld krijgen van alle initiatieven van en voor onze bewoners en het kennismaken met alle organisaties die in de wijk werken. Dat doen we door iedere eerste vrijdag van de maand spreekuur te houden, een jaarlijkse Open dag te organiseren en een Wensboom aan te bieden, waar bewoners klachten, wensen en vragen in kunnen ophangen. Met de signalen die we zo opvangen, proberen we iets te doen. Als de Poli verdwijnt en mensen ineens allerlei reiskosten moeten maken om bloed te prikken, nodigen we Buurtzorg uit om te kijken of zij het bloedprikken terug kunnen brengen in de buurt. Zo'n aanpak past bij onze wijkvereniging, die een beetje staat voor 'niet geschoten is altijd mis'.

We hebben niet alleen contact met bewoners, maar dus ook met allerlei zorginstellingen en met welzijn. De kring wordt steeds groter. Daardoor wordt het steeds leuker, maar ook drukker. Daar moet ik af en toe wat mee uitkijken. Maar als ik nu kijk naar de Dag van de Rijkdom die er aankomt, dan zit ik alweer vol met ideeën voor een volgende keer. Er zijn veel mogelijkheden, mensen hebben er veel aan en het laat ook weer zien hoeveel er mogelijk is zonder geld. Het is leuk en ik leer ervan. Maar we kunnen het absoluut niet alleen!”

Gezocht: een onbureaucratisch iemand die lekkers meeneemt!

Tijdens de startbijeenkomst van het Koers- traject riep ambtenaar Meike Schrijver de dorps- en wijkverenigingen en dorpshuizen op mee te denken over de invulling van de rol van gemeentelijke wijk- en dorps- verbinders. Nu, twee maanden later, denken er tien mensen met Meike mee.

De plannen

Uiterlijk per 1 januari 2016 komen 2,5 formatieplaatsen beschikbaar voor vijf dorps- en wijkverbinders. Zij houden voor de helft hun eigen functie en worden voor de andere helft wijk- of dorpsverbinder. Ze worden de contact- personen voor dorps- en wijkzaken, houden een vinger aan de pols bij doorverwijzingen, worden partners van welzijn en politie en zijn de olie- mannetjes en -vrouwtjes die de gemeentelijke organisatie meer en beter aan laten sluiten bij ideeën en plannen van inwoners.

De ideeën

De deelnemers vertellen over hun ervaringen met de gemeente en nemen die ervaringen ook mee als ze ideeën uitwisselen over de invulling van de rol van wijk- en dorps- verbinders. De wijk- en dorpsverbinders zouden invloed moeten hebben, enige mate van mandaat en verenigingen serieus moeten nemen. Het zou goed zijn als ze regelmatig 'Pas op de plaats-sessies' organiseren en pro-actief informeren, ook over kleine dingen die er toe doen. Dat hoeft niet altijd officieel, het kan ook informeel. Regelmatig per-

soonlijk contact is sowieso belangrijk, bijvoorbeeld voor het terugkoppelen van acties en meldingen.

Wijk- en dorpsverbinders zijn laag- drempelige 'durf-te-vragen'-types aan wie je 'Hoi-mailtjes' durft te sturen, hebben geen 9 tot 5 mentaliteit en praten niet alleen met professionals, maar ook rechtstreeks met bewoners. Ze durven hardop na te denken en twijfels te delen. Ze wachten niet totdat ze na drie maanden een pasklaar antwoord hebben.

Heel belangrijk: ze spelen binnen de gemeente een interne coördinerrol en zijn 'optillers': de wijk- of dorps- verbinder brengt signalen van verenigingen verder binnen de gemeente. De deelnemers hopen op stabiliteit en zo min mogelijk wisselingen. Gaandeweg wordt steeds duidelijker wat ze wel en niet doen.

Van ideeën naar de X-factor!

Alles bij elkaar is de wijk- en dorps- verbinder een out-of-the-box denker, en liefhebber en een kenner van het gebied, een praktisch, pragmatisch en onbureaucratisch persoon die af en toe wat lekkers meeneemt!

En dan nog wat extra tips voor de gemeente...

- ... maak een overzicht van alle sociale telefoonnummers.
- ... verander de reactietermijnen voor subsidie-aanvragen, soms heb je maar 2 dagen om te reageren.
- ... leg uit hoe we gemakkelijk informatie over onze activiteiten op de gemeentelijke website geplaatst kunnen krijgen.
- ... maak een nieuwsbrief in Jip en Janneke- taal over de veranderingen in de Wmo en organiseer er informatiebijeenkomsten in de wijken en dorpen over.
- ... neem onze praktijksignalen over wat niet goed werkt met regels serieus.
- ... het servicemeldpunt loopt veel beter dan vroeger. Koppel altijd terug of iets al dan niet is opgelost.
- ... informeer meer en beter over relevante provinciale regelingen. Het kost de dorps- en wijkverenigingen veel tijd om alles bij elkaar te scharrelen.

Een avond spreken in oplossingsrichtingen

Vertegenwoordigers van vier dorpshuizen spreken vanavond met de gemeente over de exploitatie. Meer in het bijzonder over hoe ze de exploitatie sluitend kunnen krijgen.

Wethouder Geert Meijering geeft meteen toe dat de vraag of, en op welke manier, dorpshuizen ondersteund kunnen worden vanuit de gemeente is (te) lang blijven liggen. Het is zijn ambitie om snel concrete voorstellen voor de ondersteuning van dorpshuizen naar College en Raad te sturen, zodat de Raad er eind 2015 een besluit over kan nemen. Terug naar de exploitatie. Vanavond spreken de aanwezigen in 'oplossingsrichtingen'.

Oplossingsrichting 1: lasten verlagen

Energielasten verlagen. Jaap van de gemeente Kampen vertelt over pilots die op dit terrein de afgelopen jaren zijn gehouden. Een energiescan vormt steeds het startpunt. Daarbij komen mogelijkheden, de kosten en opbrengsten in beeld. De scan kost €450,-, de Provincie Overijssel neemt de eerste €200,- voor haar rekening, de overige €250,- betaalt de gemeente wanneer een vereniging voor tenminste €250,- aan energiebesparende maatregelen neemt of er aantoonbaar moeite voor doet. Voor dorpshuizen is de financiering van deze maatregelen een struikelblok. Zonnepanelen vragen een flinke investering vooraf. Lenen zien ze niet als optie. De gemeente gaat haar best doen om intern en bij de provincie te zoeken naar andere ondersteuningsmogelijkheden. Om een duidelijk beeld van de situatie te krijgen, wordt afgesproken dat alle dorpshuizen uiterlijk september de energiescan uitvoeren.

WOZ/OZB verlagen. Dorpshuizen betalen sinds 2011 OZB. Dat drukt stevig op de begroting. Bij het multifunctioneel dorpshuis Zalk is er, als experiment, voor een constructie gekozen waarbij het bestuur van de stichting, wanneer zij zou stoppen, het MFD voor €1,- aan de gemeente verkoopt. Hierdoor is de WOZ-waarde

€1,- en hoeft geen OZB te worden betaald. De gemeente onderzoekt of dit ook voor andere dorpshuizen kan en brengt daarbij ook de consequenties voor het dorpshuis in beeld.

Oplossingsrichting 2: opbrengsten verhogen

Ruimte in drank- en horecawet. Julian van de gemeente legt het verschil tussen een commerciële en een para-commerciële vergunning op basis van de drank- en horecawetgeving uit. Sommige aspecten zijn bij Wet vastgelegd en kunnen niet worden gewijzigd, wel zijn er andere mogelijkheden. De gemeente kan dorpshuizen mogelijk als uitzondering aanwijzen

REISTIPS

Bij de gemeente werken veel inhoudelijke experts. Zoals ambtenaar Jaap Vosselman, die veel weet over duurzaamheid en duurzame energie en zijn collega Julian Aarten, inhoudelijk expert omtrent wet- en regelgeving openbare orde en veiligheid. Zoek ze op met vragen op deze thema's en weet dat er op het gemeentehuis veel meer inhoudelijke experts werken die verenigingen verder kunnen helpen.

vanwege hun maatschappelijke rol. Hierdoor kunnen dorpshuizen ook ruimte bieden aan verjaardagen en bruiloften, waarmee ze de omzet kunnen verhogen. De gemeente Zwartewaterland experimenteert er al mee. Julian vertelt dat de gemeente werkt aan een nieuwe verordening, waarin het dit soort zaken kan regelen. Vraag is hoeveel prioriteit het heeft. Daarnaast vergt het ook een aanpassing van het bestemmingsplan. Julian gaat er meer aandacht voor

vragen en probeert er extra prioriteit voor te krijgen.

Waarderingssubsidie Wmo-taken. De afgelopen vijf jaar hebben dorpshuizen een waarderingssubsidie ontvangen. Aanleiding was de aanslag WOZ, maar feitelijk ontvangen ze het voor wat ze in een dorp doen, vooral bij de uitvoering van de Wmo-taken. Dat gaat niet veranderen, waardoor de dorpshuizen graag een structurele waarderingssubsidie zouden krijgen. De gemeente gaat inzichtelijk maken op welke manieren dorpshuizen bijdragen aan de Wmo-taken en inventariseert de mogelijkheden voor een structurele waarderingssubsidie.

En verder...

Ging het over de gymtoestellen van Ons Erf (Kampereiland) die onlangs zijn afgekeurd. De vervangingskosten zijn €4.100,-, dat geld heeft Ons Erf niet en ook de gemeente kan er geen subsidie voor geven. De toestellen

worden veel gebruikt door sportverenigingen en school en Ons Erf denkt dat ze voor deze partijen nog prima te gebruiken zijn. Wethouder Meijering geeft aan dat veel van de gemeentelijke gymtoestellen zijn afgekeurd. Ze hebben Janssen & Fritsen gevraagd er nog eens goed naar te kijken. Wellicht is dat ook een optie voor Ons Erf. De gemeente vraagt na of er inderdaad een second opinion is uitgevoerd en, zo ja, door wie. In oktober is er een vervolgoverleg. Daarin komen alle genoemde actiepunten aan bod.

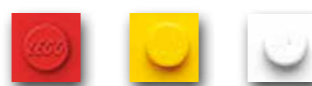
Kort Denk'n, Veul Doen

De bus van 'Marion reizen' detoneert behoorlijk op de verder rustige parkeerplaats. Er stapt een elftal vanuit Kampen uit, een elftal dat op zomertour is. Anderhalf uur is er gereden naar Nieuw Weerdinge, dat bij Emmen hoort. En niet zo maar bij Emmen, maar bij de Mondendorpen.

We zijn te gast bij de Stichting Dorpenzorg en worden ontvangen door Jan Schoonbeek en Wim Katoen. Jan vertelt dat we in een uniek gebied zijn en vervolgens trakteren hij en Wim ons op een uniek verhaal. Over zes dorpen die al jarenlang samenwerken aan sociale en infrastructurele projecten.

Het samenwerkingsverband Mondendorpen is een erkende overlegpartner (EOP) voor de gemeente Emmen en daar hangt wat geld en daarmee vrijheid aan vast. Nieuw Weerdinge heeft een MFC, een sporthal en een openlucht zwembad, allemaal in eigen beheer. Het sentiment in de omgeving is dat de dorpen samen een 'vrijstaat'

*Gerrie de Vegt:
"Het lijkt wel een sprookje"*

vormen. Als ze iets willen, gebeurt het, wat de gemeente er ook van vindt. Het budget dat samenhangt met de EOP-status geeft onafhankelijkheid, daarnaast heeft het samenwerkingsverband donateurgelden. Met de EOP-gelden van de gemeente kan het dingen betalen die de gemeente soms zelf niet wil. In het verleden is veel geïnvesteerd in fysieke dingen, al snel verschoof de aandacht naar het sociale domein. Hoe kunnen ze welzijn en zorg voor bewoners in de dorpen regelen? Simpel! Door de Stichting Dorpenzorg op te richten. Deze roept aanbieders van welzijn en zorg en de bewoners bij elkaar en in een gesprek van anderhalf uur was het idee duidelijke.

lijkt. Punt één: er komt een Noaberhuus. Daar worden dingen niet digitaal geregeld, maar er staan beheerders uit de dorpen; vrijwilligers die je kunt aanraken en in de ogen kunt kijken! Het persoonlijk contact is leidend. Zorgvragers komen naar het Noaberhuus, krijgen een kop koffie, aan de bar, en een gesprek met de beheerder. Deze koppelt binnen 48 uur de zorgvrager aan een vrijwilliger of een professionele zorgaanbieder. De vrijwillige beheerders worden geschoold door de professionele zorgaanbieder, daar betaalt de Stichting niets voor. Bij de zorgaanbieder is er maar één vaste contactpersoon, die intern steeds zoekt naar de geschikte hulpverlener.

De Stichting verleent geen zorg, ze bemiddelt en verbindt zorgvragers in de dorpen aan 80 zorgverleners en 600 vrijwilligers.

Kan dit in Kampen?

De mentaliteit in de dorpen is 'hoe gemakkelijker het gaat, hoe minder leuk het is'. En niemand wil zijn handje op houden bij de gemeente; ze willen het zelf doen! De dorpen zijn krachtig, omdat ze samenwerken. Samen zijn ze kapitaalkrachtig en kunnen ze projecten van de grond krijgen. Na 63 minuten hangt de vraag ineens in het MFC: "Kan dit ook in Kampen?" Want dit verhaal lijkt wel een sprookje. Jan en Wim denken dat het voordeel in de dorpen is dat ze er continu luisteren naar bewoners en dat is wezenlijk anders dan 'inspraak organiseren'. De ondernemendheid en eigengereidheid van de bewoners maakt dat ze veel voor elkaar krijgen. Ze zijn net iets slagvaardiger, brutaler en gaan net iets onorthodoxer te werk dan andere dorpen en zeker dan de gemeente. De Stichting heeft geen echte visie

en geen grootse plannen, maar doet gewoon. Als er ergens behoefte aan is, pakt ze het op, waarbij ze wel het huiswerk goed doet.

NBV en KDVD

De dorpen hebben nu zelf een jongerenwerker in dienst en een eigen gebiedsteam, met welzijn, zorg, gebiedsagenten en woningcorporaties. Dat sturen ze zelf aan. Ze hebben in heel Nederland hun unieke verhaal mogen doen en zijn twee keer bij de Koning geweest. Wat zijn tips voor de Kampense verenigingen? Jan noemt twee dingen: het NBV en het KDVD. De afkortingen staan voor Nuchter Boer'n Verstand en Kort Denk'n Veul

Doen. Doe wat je moet doen en werkt het niet, steek er dan geen energie in. Heb lak aan tegenstribbelaars en vooral aan meestribbelaars, mensen die zeggen mee te werken, maar alles vertragen. Het samenwerkingsverband Mondendorpen is zeer ondernemend. Ze faciliteert een maaltijdvoorziening en krijgt een klein bedrag per maaltijd. Ze stelt faciliteiten en expertise tegen een klein bedrag ter beschikking. Zo houden ze de eigen broek op. Denkt niet in 'voor' en 'tegen', gaat niet tussen gemeente en bewoners zitten, maar vraagt steeds: "hoe worden we hier beter van als dorp?" Dus als er windmolens moeten komen, is het samenwerkingsverband niet voor of tegen, maar gaat het over een geldstroom die richting de dorpen op gang moet komen. Op die manier blijft de gezamenlijkheid, omdat je niet in een 'voor' of 'tegen'-kamp belandt. Ruim twee uur hebben Wim en Jan ons vermaakt met hun verhaal. En geïnspireerd, dat ook. De anderhalf uur durende terugreis nemen we graag op de koop toe!

"Je brengt me op een idee"

In De Kandelaar in 's-Heerenbroek gaan vertegenwoordigers van wijk- en dorpsverenigingen, dorpshuizen en medewerkers van Welzijn in Kampen met elkaar terugblikken en vooruitkijken. Birgit en Ineke leiden de bijeenkomst. Ze hebben alle haltes van het Koerstraject uitgehangen op kleurrijke vellen. Ineke neemt iedereen mee langs de al bezochte haltes.

Meike van de gemeente nodigt deelnemers uit bij haar een date met de wijk- of dorpswethouder te komen maken en bevestigt nog eens hoe belangrijk de bestuurders de verenigingen en dorpshuizen vinden. Dan gaan de deelnemers 'Verder met je eigen koers'. Ze bouwen torentjes uit gekleurde legostenen. De torentjes laten de identiteit van de eigen vereniging zien. We zien veel rood, de kleur die staat voor belangenbehartiging, en heel weinig geel. Dat betekent dat weinig verenigingen en dorpshuizen activiteiten van anderen faciliteren. Binnenstad heeft een ambitietoren gebouwd, met een wensbeeld. Zij verzinnen nu veel zelf en schuiven het bij een ander naar binnen. Ze faciliteren zo feitelijk hun eigen plannen. Dat is soms noodzakelijk, omdat ze niet alles zelf kunnen doen. Miny (Streekbelangen Kampereiland) en Wietske (Streekbelangen Kamperveen) krijgen het woord. Ze willen graag meer zicht krijgen op activiteiten

en wensen van bewoners, om daar op aan te kunnen sluiten. Conclusie: er bestaat geen perfect bouwsel, iedere vereniging heeft zijn eigen toren. De torens vormen samen een mooi landschap van Kampen.

Persoonlijk contact

Aan de muur hangen vijftien menukaarten met daarop de specialiteit van verenigingen en dorpshuizen, dingen die ze belangrijk vinden, welk dorp of welke wijk ze willen zijn en thema's waaraan ze het komende jaar willen werken. Bij een menu hoort een placemat. Vraag is om op die placemat te schrijven waar je als vereniging acuut werk van wil maken. En wat kan je daarbij zelf doen en waarvoor heb je ondersteuning nodig. De gesprekken aan tafel zijn geanimeerd. De gelijkwaardige relatie met de gemeente komt op tafel, er is behoefte aan korte lijntjes en een adequate informatievoorziening over relevante zaken. Aan een andere tafel gaat het om de knellende wet- en regelgeving in de exploitatie van het dorpshuis en over

'hoe andere inkomstenbronnen aan te boren'. Het zijn de grote thema's die tijdens meer bijeenkomsten boven tafel zijn gekomen. In de nabespreking komt het op het peilen van behoeften van bewoners. Deur-aan-deur informatie halen kost veel tijd, maar levert ook veel op. Het eindigt namelijk nooit bij de voordeur, maar binnen, bij een kop koffie. Door persoonlijk contact ontstaat er iets. Maar hoe doe je dat in een wijk met 6.200 mensen? Anne Louise van Welzijn in Kampen verbindt en zoekt slimme plekken om informatie op te halen, bijvoorbeeld bij verenigingen en scholen. Als voorbeeld noemt ze het project in de Geert van Woustraat. Daar zijn wel huis-aan-huis bezoeken afgelegd en was er 'instant' betrokkenheid. Nu vergadert de werkgroep in het wijkcentrum Reijersdam, waardoor verbindingen ontstaan. Wilsum legt huisbezoeken af aan nieuwe inwoners.

Dan kun je direct een en ander uitleggen en als nieuwe bewoner hoor je er direct bij. Nardus wil dit ook, maar de gemeente beroept zich op de wet op de privacy en geeft adressen niet vrij. Meike gaat dit uitzoeken. Conclusie is dat verenigingen die het heel goed doen, lang niet altijd het meeste geld hebben, maar veel investeren in persoonlijke contacten.

Iets opleveren

Wie hebben de verenigingen nodig? Niemand blijkt alles zelf te kunnen. 's-Heerenbroek heeft alles afgedekt met het kernoverleg. Daar vinden ze inspiratie en korte lijntjes. De dorpshuizen maken ook progressie; het overleg met de gemeente (zie pagina 12) was constructief, terwijl het voorheen overleggen waren "waar je geen drol mee opschiet". Flevowijk wil een wijkoverleg organiseren, Binnenstad doet mee. Wanneer zouden wijk-

Het gevoel is dat de gemeente steeds meer bij bewoners neerlegt

verenigingen zich bij zo'n overleg aansluiten? Alleen een constructieve avond is niet voldoende, het moet gezellig zijn en vooral iets opleveren. Dan komen we op de relatie met de gemeente. Birgit geeft aan dat de gemeente meer zou kunnen aansluiten bij verenigingen en ze soms een streepje voor kan geven. Waar is de gemeente eigenlijk voor nodig? Kampereiland brengt het onderhoud naar voren. Kampereilandervaart dat de gemeente steeds meer bij bewoners neerlegt, zonder daar de portemonnee voor te trekken. Wilsum, Binnenstad en Grafhorst willen met Kampereiland ervaringen uitwisselen en verkennen wat belangrijk is bij het overnemen van onderhoudstaken.

Budget verdelen

Hoe kijken we terug en vooruit? Na legostenen, menukaarten en placemats krijgen de deelnemers nu een bloem, waarvan ze de blaadjes kunnen volschrijven met dingen die ze mee willen nemen uit het koerstraject. De opgedane contacten, innovatieve ideeën, zoals over crowdfunding, de korte lijntjes en alle gedachten over de nieuwe rol van de eigen vereniging gaan mee. Wat wordt de volgende

halte? Voor Brunnepe is dat de Dag van de Rijkdom. Wat heb je te geven, wat kun je missen? De halve buurt doet op 16 en 17 oktober mee. De meest ludieke nieuwe halte is het idee om een gezamenlijk overleg voor alle verenigingen uit te schrijven, waar het gemeentelijke budget wordt verdeeld. Dan komt iedereen wel. Voldoende discussiemateriaal voor de afsluitende borrel!

Reisgenoot

Erika Sellies is er vanavond namens het Multifunctioneel dorpshuis in Zalk. Aan haar tafel gaat het over de financiën, over hoe een dorpshuis de exploitatie rond kan krijgen. Over wet- en regelgeving die daarbij tegenwerken. In Zalk kwam de dorpsvereniging op een ludiek idee om geld in te zamelen voor de bouw van het MFD. Al is het idee volgens Erika 'ook maar weer gewoon gejat van een ander dorpshuis', ze dacht een dorpshuis in Dalfsen. Het idee voor een loterij was wellicht nog redelijk gangbaar, de 'bouwsteencertificaten' zijn dat allerminst. Wat konden (vooral) bewoners doen: voor 100 of 1.000 euro 'bouwcertificaten' kopen. Letterlijk stenen waaruit het MFD kon worden gebouwd. Bewoners konden de certificaten kopen in de vorm van een gift of een renteloze lening, waarbij het MFD in tien jaar tijd het bedrag terugbetaalt. Schalks voegt Erika eraan toe dat ze hoopt dat veel mensen het MFD de lening uiteindelijk kwijtschelden. Op deze ondernemende manier is ongeveer 30.000 euro opgehaald, geld dat rechtstreeks in de bouwpot is gestort.

Vooruitkijken

Hoe gaat het nu verder, na het Koers-traject? Op 29 september sprak de koersgroep erover in The Take in Kampen. De conclusie? Sterke dorpen en wijken maken we samen! Door elkaar op bijzondere momenten uit te nodigen, te blijven ontmoeten en van elkaar te leren.

Jacolieen stelt voor dat Nardus iedereen uitnodigt als de Drijvende tuinen er zijn. Eigenlijk gaat het om het blijven delen van inspiratie en het in stand houden van relaties, om het 'bij elkaar blijven'. Niet door een instantie, die iedereen bij elkaar roept, maar met elkaar. De legosteentjes bieden ook veel aanknopingspunten voor eigen koers-trajectjes. Wie ben je nu, wie wil je zijn? De torentjes bieden handvatten om met de eigen besturen en de wijkwethouder in gesprek te gaan. Ze laten in één oogopslag zien dat verenigingen en dorpshuizen geen eenheidsworsten zijn. Er komt een curieuze zin ter tafel: 'geen veer, maar een hele kip'. Dat gaat om waardering. Die voelde iedere vereniging en ieder dorpshuis toen Meike het namens het college expliciet uitsprak in de bijeenkomst in De Kandelaar. De koersgroep heeft bij veel verenigingen en dorpshuizen 'een kwartje zien vallen'. Over de zin van het Koerstraject, het samen optrekken, het leggen van contacten en het opdoen en delen van ideeën. Het traject heeft een aantal spin-offs gehad.

Zo gaan alle dorpshuizen een energiescan doen, kwam er een gezamenlijke wijken- en kernnieuwsbrief, zag De Duit het levenslicht en is er een gezamenlijk beeld bij wie de wijk- en dorpsverbinders zouden moeten zijn en wat ze moeten gaan doen. Ook is de waardering

voor het kernoverleg door de deelnemers uitgesproken en zit de heroprichting van het wijkenoverleg in de pijplijn. Binnenstad wil een nieuwjaarsreceptie organiseren en er zijn ideeën voor een speeddate-bijeenkomst met de nieuwe wijk- en dorpsverbinders. Het zijn allemaal 'zachte' resultaten die in de relatiesfeer zitten. Hoe kun je dit warm houden en wie heeft daarbij welke rol? De koersgroep komt uit bij een 'Kettingbrief op voeten'. Een halfjaarlijks oloopje, met alle verenigingen en dorpshuizen die dat willen en de wijk- en dorpsverbinders. Wie zou dat moeten organiseren? Verenigingen zelf, de gemeente faciliteert. Wie borgt dit? Liefst niet één persoon, dat is kwetsbaar. En geen groep die 'iets in opdracht doet', maar een team freewheelers met wat geld om dingen te initiëren en organiseren. Met vertegenwoordigers van verenigingen en dorpshuizen en één of twee initiatiefnemers uit een wijk of dorp. Op 27 oktober, de laatste halte van het koerstraject, worden vervolgieeën gedeeld en creatieve geesten voor de freewheelersgroep gescout. Dan blijft er reuring, ook na het koerstraject!

“De democratie is in ontwikkeling. Daarmee verandert ook de verhouding tussen bewoners en overheid. Er zijn veel meer mensen die een mening over hun leefomgeving hebben dan alleen de personen die daar voor vier jaar in de gemeenteraad voor zijn gekozen. En daarbij verandert onze rol als gemeente ook, dat is onontkoombaar. Het heeft niet veel zin één algemeen beleid als een klamme deken over alle dorpen en wijken uit te rollen. De ene wijkvereniging deelt alleen informatie en zoekt weinig contact met de gemeente, de andere wil over veel dingen meebeslissen. Wat ik belangrijk vind, is dat wijk- en dorpsverenigingen draagvlak hebben, dat is essentieel voor hun legitimiteit. De gemeente wil aansluiten bij wat inwoners wensen, de vereniging zou dat zo goed mogelijk voor het voetlicht dienen te brengen.

In de toekomst zou ik graag wijk- en dorpskernen laten meebeslissen over hun omgeving. Ze krijgen dan zelf zeggenschap over budgetten. In het sociale domein is bijvoorbeeld niet in iedere wijk of kern behoefte aan evenveel welzijnswerk. Waar bewoners het minder nodig achten, kunnen ze dat deel van het budget anders inzetten. Ander voorbeeld is het groenonderhoud. Wellicht zijn er wijken of kernen die dat zelf willen doen, al dan niet met facilitering vanuit de gemeente. Wij zeggen in die situatie niet meer op voorhand wat wij vinden dat een wijk of dorp nodig heeft, dat bepalen wijken en kernen zelf. En om die beslissingsbevoegdheid bouwen we dan niet teveel gedoe heen, vertrouwen is wat mij betreft het sleutelwoord.”

